

Delna zamenjava in nastop funkcije štirinajstih novih članov Splošnega sodišča Evropske unije

Predstavniki vlad držav članic Evropske unije so s sklepoma z dne 1. februarja 2019 in 29. maja 2019 obnovili mandat dvanajstih sodnic in sodnikov Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2025, in sicer mandate Vesne Tomljenović, Mariyane Kancheve, Inge Reine, Ramone Frenedo, Anthonyja Collinsa, Stéphanana Gervasonija, Eugèna Buttigiega, Fredrika Schalina, Ulfa Öberga, Jana Passerja, Alexandra Kornezova in Colma Mac Eochaidha.

S sklepom z dne 1. februarja 2019 je bil za sodnika Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2025 imenovan Laurent Truchot in za sodnico Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2022 Mirela Stancu.

S sklepom z dne 6. marca 2019 je bila za sodnico Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2022 imenovana Tuula Riitta Pynnä.

S sklepom z dne 29. maja 2019 so bili za sodnice in sodnike Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2025 imenovani Tamara Perišin, Petra Škvařilová-Pelzl, Gabriele Steinfatt, Johannes Laitenberger, José Martín y Pérez de Nanclares, Rimvydas Norkus in Miguel Sampol Pucurull ter za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2022 Iko Nömm.

S sklepom z dne 11. julija 2019 sta bila za sodnico in sodnika Splošnega sodišča za obdobje od 1. septembra 2019 do 31. avgusta 2025 imenovana Ornella Porchia in Roberto Mastroianni.

S sklepom z dne 4. septembra 2019 je bil za sodnika Splošnega sodišča za obdobje od 6. septembra 2019 do 31. avgusta 2022 imenovan Gerhard Hesse.

Ob prisegi in nastopu funkcije novih članov institucije bo danes na sedežu Sodišča Evropske unije potekala slavnostna seja.

Neposredni prenos slavnostne seje bo potekal od 18.00 na spletnem mestu, ki je dostopno na tej povezavi: <http://c.connectedviews.com/01/LiveMeetings/cdj>.

Življenjepisi novih članov

Laurent Truchot

Rojen leta 1962; diploma Inštituta za politične študije v Parizu (1984); nekdanji študent nacionalne šole za sodnike (1986–1988); sodnik okrožnega sodišča v Marseillu (1988–1990); sodni uradnik na direktoratu za civilne zadeve in pečate na ministrstvu za pravosodje (1990–1992); namestnik vodje urada, nato vodja urada na generalnem direktoratu za konkurenco, varstvo potrošnikov in za preprečevanje goljufij pri ministrstvu za gospodarstvo, finance in industrijo (1992–1994); tehnični svetovalec pri varuhu pečata, minister za pravosodje (1994–1995); sodnik na okrožnem sodišču v Nîmesu (1995–1996); strokovni sodelavec na Sodišču Evropske unije pri generalnem pravobranilcu P. Légerju (1996–2001); strokovni sodelavec na kasacijskem sodišču (2001–2007);

sodnik na Splošnem sodišču (2007–2013, predsednik senata od 2010 do 2013); svetovalec na kasacijskem sodišču (2013–2019); sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Mirela Stancu

Rojena leta 1974; diploma iz prava z univerze v Bukarešti (1998); doktorat iz pravnih znanosti z univerze v Bukarešti (2009); odvetnica odvetniške zbornice v Bukarešti (1999–2002); predavateljica (2002–2018), nato od leta 2018 višja predavateljica procesnega prava na univerzi v Bukarešti; izvajalka usposabljanja na nacionalnem sodnem inštitutu (2007–2018); sodnica prvostopenjskega sodišča v Bukarešti (2004–2009); sodnica sodišča v Bukarešti (2009–2019); napotena sodnica na ministrstvu za zunanje zadeve (2005); pravica administratorica na Sodišču Evropske unije pri sodnici C. Toader (2011–2014); direktorica za evropske zadeve, mednarodne odnose in programe višjega sodnega sveta (2015–2018); avtorica številnih del; sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Tuula Riitta Pynnä

Rojena leta 1958; diploma iz prava z univerze v Turkuju (magisterij, 1981); program usposabljanja v pravosodju na regionalnem sodišču v Ulvili (1984); magisterij iz prava z univerze v Trierju (1993); magisterij iz evropskih pravnih študij z evropskega inštituta za javno upravo (1994); predavateljica na univerzi v Turkuju (1981–1982); sodnica na regionalnem sodišču v Poriju (1982–1983); vodja službe pri uradu za prebivalstvo (1983–1985); sodnica sodišča v Tampereju in Pirkanmaaju (1985–1995); strokovna sodelavka na vrhovnem sodišču Finske (1995); vodja oddelka za postopke po pravu Evropske unije, pravna svetovalka in agentka države pred Sodiščem Evropske unije, ministrstvo za zunanje zadeve, vodja finske delegacije delovne skupine „Sodišče“ pri Svetu (1996–2005); članica skupine „prijatelji predsedstva“ za reformo pravosodnega sistema Skupnosti v Pogodbi iz Nice; sodnica na vrhovnem upravnem sodišču Finske (2005–2012); sodnica na vrhovnem sodišču Finske (2012–2019); članica disciplinske komisije Helsinške borze (2015–2019); članica, nato predsednica odbora za pravosodne izpite v Helsinkih (2011–2019); sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Tamara Perišin

Rojena leta 1979; diploma iz prava z univerze v Zagrebu (2002); magisterij iz prava na univerzi v Oxfordu (2003); doktorat iz pravnih znanosti z univerze v Zagrebu (2007); Fulbrightova štipendistka na univerzah v Georgetownu in Michiganu (2005–2006); usposabljanje v znanostih poučevanja in učenja na Srednjeevropski univerzi (2007–2008); raziskovalka na inštitutu Asser (2004), inštitutu Max Planck (2007–2008) in na Harvard Law School (2014); članica hrvaške odvetniške zbornice (2009); profesorica prava Unije, predstojnica katedre Jean Monnet in koordinatorka centra odličnosti Jean Monnet na univerzi v Zagrebu (2002–2019); gostujoča profesorica na univerzi v Harvardu (2015–2016); članica pogajalske skupine za pristop Hrvaške k Evropski uniji (2005–2011); vodja usposabljanja v pravu Unije za uradnike in diplomate na državni šoli za javno upravo in diplomatski akademiji pri ministrstvu za zunanje in evropske zadeve (2011–2012); vodja usposabljanja v pravu Unije za sodnike in tožilce na pravosodni akademiji in sodišču v Zagrebu (2012–2013); vodja usposabljanja v pravu Unije pri hrvaški odvetniški zbornici (2015); posebna svetovalka na ministrstvu za znanost in izobraževanje (2017–2019); glavna urednica revije o pravu Unije; avtorica številnih del; sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Petra Škvařilová-Pelzl

Rojena leta 1975; študij prava na Češkem in v Nemčiji (Magister iuris, univerza Charles v Pragi, 1999), doktorica prava (univerza v Hamburgu, 2004); diploma iz tolmačenja za nemški jezik z državne jezikovne šole v Pragi (1995); znanstvena sodelavka na katedri za trgovinsko pravo, pomorsko pravo in gospodarsko pravo na univerzi v Hamburgu; zmagovalka natečaja evropskih institucij za češke pravnike (2004); uradnica v Generalnem direktoratu Knjižnica, raziskave in dokumentacija pri Sodišču Evropske unije (2004–2019); atašejka pri generalnem direktorju (2010–2016); strokovna sodelavka na Sodišču Evropske unije pri sodnici M. Berger (2017–2018);

predavateljica prava Unije na zvezni akademiji za javne uslužbenke na Dunaju; redna udeležba v okviru dvoletnega češko-nemškega pravnega festivala; avtorica več del zlasti s področja prava Unije in primerjalnega prava; sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Gabriele Steinfatt

Rojena leta 1977; študij v Saarbrücknu in Strasbourgu; diploma iz prava z univerze Robert Schuman v Strasbourgu (magisterij iz zasebnega prava in certifikat iz evropskega prava, 2000); državna izpita v Saarbrücknu (2002 in 2005); podiplomski študij na Inštitutu za evropske študije univerze v Saarlandu (2002–2003); doktorat iz pravnih znanosti z univerze v Saarlandu (2011); sodnica upravnega sodišča v Bremnu (2005–2018); sodnica višjega upravnega sodišča v Bremnu (2018–2019); članica prizivnega disciplinskega sodišča za sodnike (2018–2019); nadomestna članica prizivnega disciplinskega sodišča za inženirje (2018–2019); predavateljica na univerzi v Saarlandu in univerzi v Bremnu; avtorica več pravnih del zlasti iz evropskega prava; sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Johannes Christoph Laitenberger

Rojen leta 1964; študij prava na Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn; prvi pravniški državni izpit (1990); pravni sodelavec v upravi nemškega parlamenta (1991); Rechtsreferendar v resorju višjega deželnega sodišča v Kölnu (1991–1994); drugi pravniški državni izpit (1994); predavatelj in raziskovalec na Rheinische Friedrich-Wilhelms-Universität Bonn (1991–1995); odvetnik odvetniške zbornice v Kölnu in pravni svetovalec zveze podjetij (1996); svetovalec na direktoratu za upravo in protokol pri Generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije (1996–1999); poročevalec pri Generalnem direktoratu Evropske komisije za konkurenco (1999); član kabineta (1999–2003), nato vodja kabineta (2003–2004) evropske komisarke Viviane Reding; član kabineta predsednika Komisije Evropskih skupnosti Joséja Manuela Barrosa (2004–2005); tiskovni predstavnik in vodja službe za stike z javnostjo pri Evropski komisiji (2005–2009); vodja kabineta predsednika Evropske komisije Joséja Manuela Barrosa (2009–2014); namestnik generalnega direktorja pravne službe Evropske komisije (2014–2015); generalni direktor Generalnega direktorata Evropske komisije za konkurenco (2015–2019); sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

José Martín y Pérez de Nanclares

Rojen leta 1965; diploma iz prava z univerze v Salamanci (1983–1988); študij ustavnega prava na univerzi v Kölnu (1988–1989); magisterij iz evropskega prava z univerze v Saarbrücknu (1991); doktorat iz prava z univerz v Saarbrücknu (1994) in v Salamanci (1994); višji predavatelj (1993–1996) in profesor mednarodnega prava (1996–2001) na univerzi v La Rioji; vodja katedre za mednarodno javno pravo in katedre Jean Monnet za pravo Evropske unije na univerzi v La Rioji (2001–2009); vodja katedre za mednarodno javno pravo na univerzi v Salamanci (2009–2012 in 2018); prorektor za mednarodne odnose (2004–2008), prorektor za raziskave (1996–2000) in generalni sekretar (1996) univerze v La Rioji; častni doktorat z univerze v Piuri, Peru (2009); direktor kabineta za mednarodne pravne zadeve pri ministrstvu za zunanje zadeve in sodelovanje španske vlade (2012–2018); direktor kabineta predsedstva španskega državnega sveta (2018–2019); član Stalnega arbitražnega sodišča (2018–2019); avtor številnih del; sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Rimvydas Norkus

Rojen leta 1979; magisterij iz prava z univerze v Vilni (2001); doktorat iz pravnih znanosti z univerze Mykolas Romeris (2005); študij na švicarskem inštitutu za primerjalno pravo (ISDC) in na univerzah v Bonnu in Vilni (2002–2006); pravni asistent na višjem sodišču v Litvi (1999–2000); svetovalec predsednika višjega sodišča v Litvi (2000–2003); direktor službe za sodno prakso vrhovnega upravnega sodišča v Litvi (2003–2009); pravnik lingvist na Evropskem parlamentu (2009–2010); direktor oddelka za pravne raziskave pri vrhovnem sodišču Litve (2010–2012); sodnik na višjem sodišču v Litvi (2012–2013); sodnik na vrhovnem sodišču Litve (2013–2014); predsednik vrhovnega sodišča Litve (2014–2019); profesor na inštitutu za zasebno pravo na

univerzi Mykolas Romeris (2012–2019); izredni profesor na univerzi Mykolas Romeris (2007–2008); predsednik sodnega sveta Litve (2016–2018); avtor številnih del; sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Miguel Sampol Pucurull

Rojen leta 1974; diploma iz prava in posloводства s papeške univerze v Comillasu – ICADE (1998); državni pravobranilec, pooblaščen za zastopanje države pred nacionalnimi sodišči (2002–2005); državni pravobranilec v pravni službi ministrstva za kulturo (2005–2006); član pravne službe pri ministrstvu za zunanje zadeve glede Sodišča Evropske unije (2006–2007); državni pravobranilec – pravni svetovalec v stalnem predstavništvu Španije pri Evropski uniji (2007–2014); državni pravobranilec – vodja državne pravne službe, odgovoren za postopke pred Sodiščem, in namestnik generalnega direktorja za zadeve Evropske unije in mednarodne zadeve pri Abogacía General del Estado (ministrstvo za pravosodje) (2014–2019); član upravnega odbora več javnih podjetij (2014–2019); avtor številnih del; sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Iko Nõmm

Rojen leta 1977; doktor prava univerze v Tartuju (2013); svetovalec na višjem sodišču v Talinu (2001–2002); kandidat za sodnika na sodišču v Harjuju (2002); sodnik na sodišču v Harjuju (2002–2007); sodnik na višjem sodišču v Talinu (2007–2019); sodnik pripravnik na vrhovnem sodišču Estonije (2015–2016); napoteni nacionalni sodnik pri Sodišču Evropske unije (2017–2018); predavatelj na univerzi v Tartuju (2014–2019); predavatelj na vrhovnem sodišču Estonije (2015–2019); vodja izobraževanja pri estonski odvetniški zbornici (2015–2019); član odbora za oceno sodnikov (2018–2019); član odbora za oceno strokovne usposobljenosti estonske odvetniške zbornice (2015–2019); sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Ornella Porchia

Rojena leta 1966; diploma iz prava (1991); doktorat iz pravnih znanosti z univerze Bocconi v Milanu (1996); profesorica prava Evropske unije na univerzi v Torinu; odvetnica odvetniške zbornice v Torinu (1993); profesorica asistentka (1998–2002) in izredna profesorica mednarodnega prava na univerzi v Torinu (2002–2007); članica službe za študije pri ustavnem sodišču Italije (2010–2014); pravna svetovalka na stalnem predstavništvu Italije pri Evropski uniji (2014–2019); avtorica številnih del; sodnica na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Roberto Mastroianni

Rojen leta 1964; diploma iz prava z univerze v Firencah (1987); doktorat iz pravnih znanosti z univerze v Bologni (1992); magisterij iz prava z Dickinson School of Law, Pensilvanija (1990); postdoktorski študij na univerzi v Ženevi (1992–1993); postdoktorski študij na univerzi v Amsterdamu (1993–1994); raziskovalec na področju mednarodnega prava na univerzi v Firencah (1992–1997); strokovni sodelavec na Sodišču Evropskih skupnosti pri generalnih pravobranilcih Giuseppeju Tesauru in Antoniu Saggiu (1997–2000); profesor prava Evropske unije na univerzi Federico II v Neaplju (2000–2019); gostujoči profesor prava Unije in evropskega pravnega postopka na univerzi Paris 2 – Panthéon-Assas (2011–2013); profesor prava Unije na univerzi Luiss Guido Carli v Rimu (2013–2017); svetovalec italijanske vlade za zakonodajne zadeve na oddelku za evropske zadeve (2015–2018); odvetnik, pooblaščen za zastopanje pred višjimi sodišči (1993–2019); profesor primerjalnega konkurenčnega prava na Sturm College of Law univerze v Denverju (2015–2019); član vodstvenega sveta italijanskega združenja za mednarodno pravo SIDI (2013–2015) in italijanskega združenja za študije prava Evropske unije AISDUE (2018–2019); avtor številnih del; sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Gerhard Hesse

Rojen leta 1970; diploma iz prava z univerze na Dunaju (1993); doktorat iz prava z univerze na Dunaju (2002); član oddelka za evropske zadeve pri uradu zveznega kanclerja (1994–1995); član

in nato vodja oddelka pravne službe urada zveznega kanclerja (1995–2000); pravni svetovalec pri delavski zbornici (2000–2002); član pravne službe in nato vodja oddelka pravne službe urada zveznega kanclerja (2002–2007); pravni svetovalec v kabinetu urada zveznega kanclerja (2007–2010); generalni direktor pravne službe urada zveznega kanclerja (2010–2017); generalni direktor pravne službe ministrstva za ustavne zadeve, reforme, deregulacijo in pravosodje (2017–2019); član sveta vlade za varstvo osebnih podatkov (2010–2019); predsednik nadzornega sveta nacionalne knjižnice (2017–2019); avtor številnih publikacij; sodnik na Splošnem sodišču od 26. septembra 2019.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793